

Skogsbruk bör inriktas på styck-huggning i levande natur.

Akut läge för klimat och miljö

Nu är det väl ändå dags att börja agera?

Vill man åstadkomma något inom klimat och miljö, är det inte helt fel att börja med trafiken. Här verkar sedan 2013 en grupp "experter" inom 2030-sekretariatet. Man har som målsättning att säkerställa, att de redan beslutade klimat-målen inom transportsektorn – med 70 % reduktion av utsläppen till år 2030 (jämfört med 2010), verkligen genomförs. Det finns även en del annat att ta tag i omgående.

● De som väntat en positiv rivstart för klimatarbetet under det senaste halvåret har blivit besvikna. Sedan valet har det rätt total stiltje på området – för att inte säga depression.

Och inte blir man heller särskilt uppmuntrad, om man höjer blicken över nationsgränsen. Men nu börjar det bli hög tid – VERKLIGT HÖG TID. Insatser borde startat redan vid förra klimatkrisen för 50 år sedan – men vi har bara skjutit problemen framför oss.

Till slut når man då ett läge, åtminstone i en demokrati – när problemen blir så uppenbara, att även fler än 50 % av väljarna inser detta. Men då har troligtvis "utvecklingen" gått FÖR LÅNGT. Då har jordens samlade buffertkapacitet överskridits med marginal – miljön har överutnyttjats i så hög grad, att naturkrafterna tagit över. Det hela kanske då inte går att åtgärda.

Vi kan redan ha nått detta stadium – det är svårt att riktigt veta. Men inom den svenska väljarkåren är vi långt därifrån. Inom politiken presenteras fortfarande klimat & miljö, som vilken annan fråga som helst – så även i senaste valrörelse. Och större delen av befolkningen var ånyo inte beredd, att ändra livsstil i särskilt hög utsträckning.

Inom Svea rike lever vi på en konsumtionsnivå motsvarande FYRA JORDKLOT. Men inte ett ord om detta i debatten. Här vann man i

stället valet, genom att pumpa ut ett enda argument – MER KÄRNKRAFT. Och det hade man säkert kollat upp innan, att det skulle "löna sig".

Men kärnkraften löser knappast någonting, varken på kort eller lång sikt. Kraften är varken förnybar, säker, billig eller pålitlig – oavsett vad som påstås. Och kommer bara att ha ett visst stöd fram till att det smäller nästa gång.

Klimatet i kraftig obalans

Vi måste i stället MINSKA våra klimatavtryck. Annars måste SEX andra med oss likvärdiga stater leva på halva vår konsumtionsnivå – för att det hela ska gå jämt ut. Men även USA lever enligt uppgift på samma nivå som vi – och då räcker inte klotets stater till, för att kompensera detta. Sverige och USA är dessutom inte ensamma om att överkonsumera. Planeten Jorden håller på att "banga ur", vi överskrider de globala ekologiska nivåerna med ca 70 % – varje år. Så kan det inte fortsätta.

Klimatet över hela jordytan är i kraftig obalans – landisar smälter, Grönlands och Antarktis istäcken rämningar, extrem-väder blir allt vanligare, tundra-landskapen i norr tinar och Norra Ishavet kan bli isfritt sommartid. Detta ger stora havsnivå-höjningar – många kustnära städer blir snart obebodliga – vilket kommer att orsaka

enorma befolknings-omflyttningar och dito konflikter. Och detta är verklighet redan vid 1.5 grader – men vi är på väg mot det dubbla.

Vi måste omgående minska konsumtionen på alla plan och ändra våra beteenden – och detta måste de politiskt ansvariga gemensamt delge omgivningen. Inte använda lämpliga delar som slagträ i valkampanjer. Klimatet och miljön är grunden för allt annat på vår planet. Men här har vi nu länge valt att stoppa huvudet i sanden. Sverige är inte längre något föredöme på området.

I radions P1 sändes under januari ett avsnitt i "Ekots lördagsintervju" med näringsminister Ebba Busch (kd) – och något mer bedrövtligt var det länge sedan man hörde. Hon svarade inte rakt på en enda fråga, var inte ansvarig för någonting man lovat i valet – och kärnkraften var det enda som skulle lösa allt. Och Ebba basar ju numera även över det nedlagda Miljödepartementet.

Vi kan inte fortsätta att byta "politik" i dessa ödesfrågor efter varje val. Problematiken måste brytas ut från "övrig debatt". Internationellt är det inte mycket bättre. EU + USA verkar visserligen just nu något mer offensiva. Men får vi åter Trump i pool position och hans dito i Brasilien stormar parlamentet ännu en gång – så hotar ekologisk kollaps.

Alternativ till kollaps

Innan dess kan förstås även Ukraina-kriget urarta – i krig upphör ju som bekant allt klimat-arbete. En illa riktad missil kan nå ett kärnkraftverk – någon kan spekulera i en kärnvapen-insats. Och då

Modernt kalhyggesbruk gynnar inte den biologiska mångfalden. Inte konstigt att allt levande flyr, när "skogsbruk" bedrivs på detta sätt. I framtiden ska visst 30 % undantas från denna metod. Detta är inte hållbart – vi föreslår 100 %.

behöver vi kanske inte bekymra oss längre, vi har ju kapacitet att utrota oss själva.

Om ambition och vilja finns att överleva, så bör vi i stället –

- sluta med att bränna upp jordens kvarvarande förråd av fossila bränslen
- minska antalet invånare på planeten
- börja fördela jordens resurser mer rättvist
- omgående dra ner på all privat överkonsumtion
- samt sluta alla ekologiska kretslopp

Är detta verkligen realistiskt? Kan man verkligen få flertalet, att verka i denna riktning? Hitills har allting styrt mot en allt snabbare "tillväxt" – alternativen har reflexmässigt klassats som kris eller lågkonjunktur. Människan är ju skapelsen krona (enligt oss själva) – så vi har tagit oss denna rätt. Men nu protesterar naturkrafterna våldsamt.

Skifta till eldrift räcker inte

Det finns idag flera globala företag och enskilda individer, som har större finansiell makt än många stater. Ett arabland hade nyligen så mycket kapital över (av att pumpa upp olja), att man gav en medborgare två miljarder i årslön – för att sparka runt en boll på en idrottsarena.

Vem ska kunna vrida klockan rätt och ta ledningen i detta svåra globala restaurerings-arbete? Det finns bara en organisation – FN. Och här kan då inte de största miljö-syndarna få behålla sin vetorätt. Avskaffa därför vetorätten inom FN i klimat- och miljöfrågor.

Hitills har jordens buffert-förmåga "någorlunda" klarat, att balansera all mänsklig inverkan på miljön och klimatet – trots överkonsumtionen. Nu går detta knappast längre. Att sluta elda fossilt och gå över till eldrift räcker inte heller. Och ska denna omställning bygga på uran, så blir vår framtid ännu värre på sikt.

Lyckas vi även tämja fusions-kraften (vätebomber finns ju redan) – klarar vi av att flytta på så mycket materia, att "livet" på jordens yta kan upphöra bara av detta. Vi har redan påverkat "livets väv" i så hög utsträckning, att en miljon arter utrotats. Den biologiska mångfalden är en grundbult för stabilitet inom eko-systemen. Men nästan hela skogsarealen är numera en "produktionsyta" och jordbruksmarken an-

vänds till 80 % för köttproduktion. "Livets väv" får inte störas eller förstöras ytterligare. Vi är redan för många och flyttar på för mycket – så kan det inte fortsätta. Och för att omgående börja någonsans, kan vi t ex greppa landets klimatmål inom trafiksektorn och vår privata

Gör inte om – gör rätt

2030-sekretariatet har länge granskat den svenska offentliga klimat-politiken – så här anser man just nu om läget.

Sekretariatets utgångspunkt är, att 2030-målet ska nås. Det kan ske på olika sätt – vill regeringen satsa mindre på ett område, kan det kompenseras genom att göra mer på andra håll. Det som inte går, är att sänka ambitionerna för Bilen, Bränslet och Beteendet – och ändå tro att målet ska nås. Våra indikatorer visar, att tempot i omställningen sammantaget måste öka. Så att varje åtgärd, som leder till ökade utsläpp, MER ÄN fullt ut måste kompenseras med andra satsningar. Skulle t ex reduktions-plikten skruvas ner kraftigt, behövs en hel arsenal av nya eller förstärkta åtgärder. Vi betonar vikten av, att regeringen håller fast vid vad vi lovat nationellt och internationellt – och vill denna gång särskilt fästa uppmärksamheten på fem punkter:

- Utsatta behöver kompenseras – men inte med mer fossilt. Höga drivmedelspriser slår hårt mot bl a dem som har långt till jobbet, åkerinåringen, jordbruket och kollektivtrafiken. Det är rimligt att gynna dem, men på ett smartare sätt, än att sänka priset på fossila drivmedel eller höja andelen fossilt i bensin och diesel.

- Omställningen till elfordon kan inte tas för

konsumtion. Detta är en början, men endast en del – det behövs MYCKET MER. Det gick nyligen att spara 10 % av el-konsumtionen på nolltid – då måste det gå att hantera även större felkällor. Och vi kommer inte att behöva må dåligt av detta.

given. Regeringen gör rätt, som satsar stort på ladd-infrastruktur för elfordon. Men när bonusen togs bort över en natt och stödet till tunga elfordon halveras, behövs ny stimulans på fordonssidan – för att inte få en ovälkommen återgång till fossil-bilar.

- Befintliga fordon måste ställas om. Bilar, bussar och lastbilar rullar länge och bara de allra äldsta är rimliga att skrota ut. Med en stigande reduktionsplikt, god tillgång på koncentrerade biodrivmedel och den konverteringspremie som riksdagen redan beslutat om – blir befintliga fordon en del av lösningen.

- Smart mobilitet behövs. En smart mobilitetskedja är när mikromobilitet, låncyklar, delbilar och en nyttand, fossilfri kollektivtrafik på land, till sjöss och i luften samverkar. Det är vägen framåt och regeringen behöver bistå regionerna i att detta växer fram.

- Nya, smarta vanor kan grundas nu. Tuffa tider ekonomiskt underlättar en omställning till smartare transport-vanor för människor och gods – inklusive ett icke-resande genom distansarbete och effektiv e-handel. Regeringen bör stimulera detta, med reseavdrag, som kompenserar den som behöver bilen – utan att gynna bil i alla lägen. □